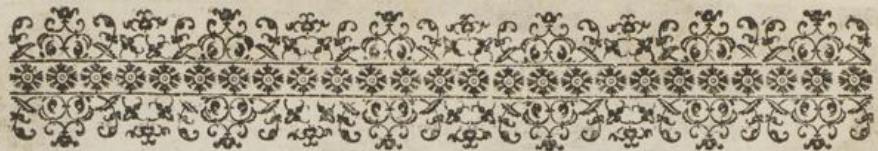

I HIEROGRA. S. EVCHARISTIÆ.

A 4 EVCHA-

HIEROGRAPHIÆ S. EVCHARISTIAE.

*Ita non in trivio, at Synodo Nicena, Sacramentum
Corporis & Sanguinis Christi appellatur.*

Huius I. Hierographia.

I.

EST, ut licet cernere, perspicua, nec indiget lumine, in me-
dio luminis Phœbei: cuius luminibus obstruit superni Lu-
minis fulgor, S. Spiritus, hoc enim mens, illo collucet ocu-
los. Nam Pater lucem habet inaccessam, & in huius Lumi-
ne vidimus Lumen. In basi nomen est salutis plenūm, &
quod basis salutis nostræ, Iesus sit; merito eius, quam Ma-
jestati debemus, Laus, Gloria & Honos adscribitur.

*II. Hierographia est gemina, ut ne-
misatum ferè.*

1. Prioris Hieroglyphicon est, cœlestis imber. Non enim aër, at Cœ-
lum, aut verius cœli Rex, Manna pluit. Symbolon verò, ut ipse legas si illud
obscurum foret, cœlo sementem vindicat.

2. Posterioris Hieroglyphicon est Obeliscus: cui pro Pyropo, Crux di-
gnius imposita est. Nam si lucis caussa, ille apicem teneret olim; quanto san-
ctius, Crux Pyramidem fidei nostræ occupat? Alte enim radices egit; & li-
cet ad vitam æternam cœlestemq; rapiat; memoriam mortis Christi sem-
per renovat. Fidei verò nostræ robur si non satis notat hæc in concussa mo-
les; Symbolon aperit, Consilio Dei quippe temeritas & furor nequidquam
reluctantur.

Symbo-

S. E V C H A R I S T I A E.

9

Symbola Sacrosancti et adorandi Eucharistiae
Sacramenti ueritatis auree.

III.
HIER. GEM.

Symb: Sacro: et ado: Eucha:
Sacra: ueri: au:

IV.
HIER. GEM.

Symb: Sacra: et ado: Euch:
Sacra: ueri: au:

V.
HIER. GEM.

III. Hiero-

HIEROGRAPHIA

III. Hierographia gemina.

2.

PRIO R est vitis : posterior est Tritici jucunda , non tantum admiranda species, in sacro sancto Mysterio. Pastus enim corporis, de pabulo animæ spem confirmat, Jam vitis amplexa & supereminens ulmum, Christi amorem erga sponsam suam pandit. Et manus geminæ , quæ uvas in laticem exprimunt: Charitatem nostram, & Ecclesiaz concordiam requirunt. Huc .n. pertinet Symbolon: Insonibus. Nam ut Deus eodem imbre rigat justum & injustum ; non ita hic & ille ad communem mensam Filii D E I accedit. Testis est Paulus: Quicunq; manducaverit indignè; grandi piaculo fese obligat. Cæterum tritico nihil avidius, nihil plus alimenti trahit. Vnde illud. Nihil feracius in Symbolo expressum. Vitæ nihil tenacius mariti. Vnde impressus magis quam expressus à me amor Servatoris. Natura vitem & tritum in promtu habet. Plinius naturam utriusq; in literas retulit.

IV. Hierographia gemina.

1. Hæc facies, tres scopulos mari figit. Quanta in numero indita reverentia; tanta è rebus numeratis edita pietas. Fidei enim primus tumulus, in spei cumulum affurgit: & veluti per continens ædificiū in charitatis jugum ascendens, Fidere & videre, simul statuit. Hoc scilicet clivo fixum indicat, non dicit Sydus. Et quod diceret. si fari posset; Symbolum effatur: ac securitatem veritati, adversus errorum tenebras promittit.

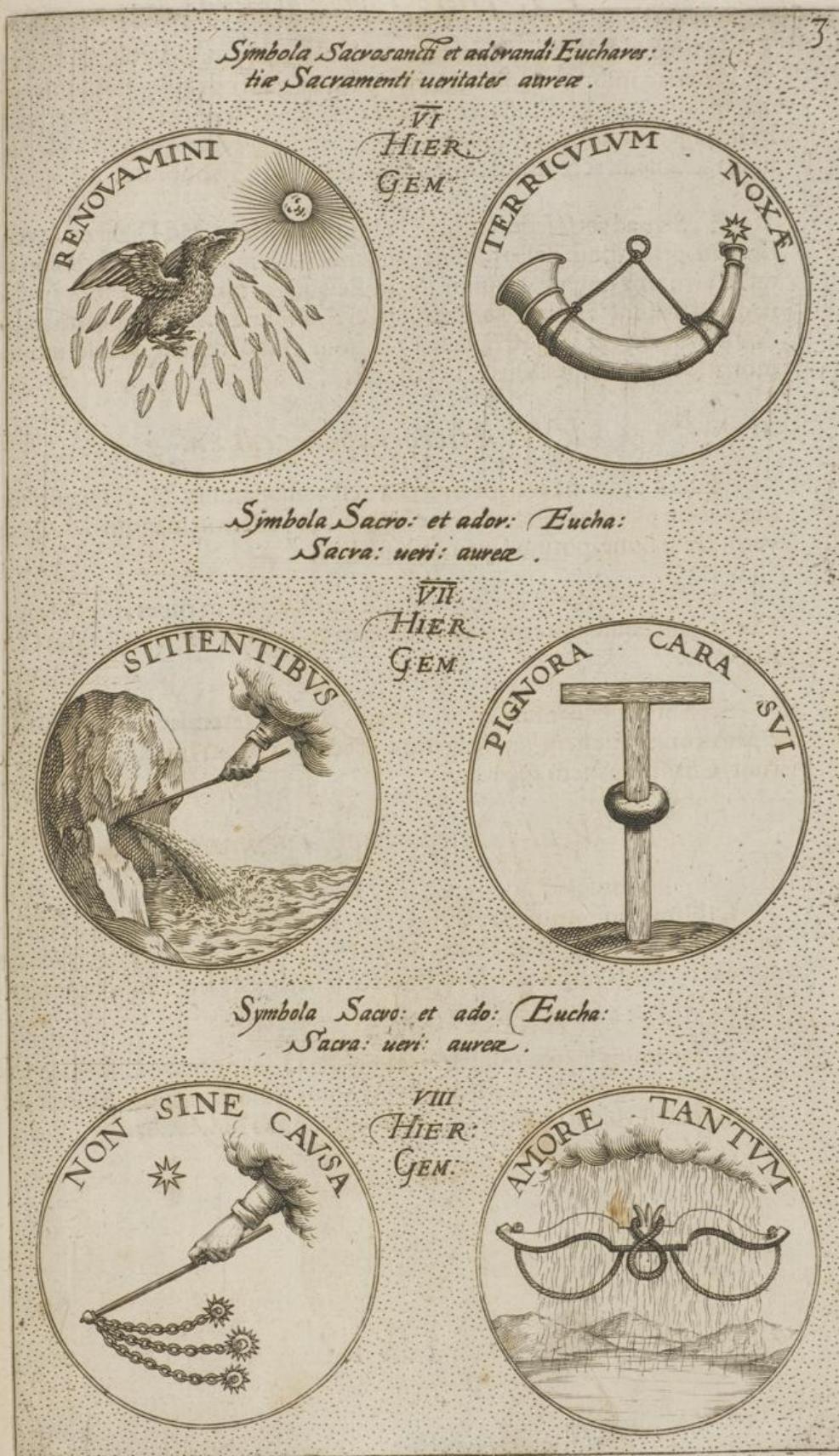
2. Illa autem facies, diversé idem facit. Nam licet piorum animi lasciviant etiam interdum, aut torpeant; ccelitus juvamus: & superiores nos, hinc illecebris, hinc ærumnis, statuens Deus, revocat ad salutem, non secus ac gnarus olitor sterilitatem corrigit: & pulvillo ut vides, harpagio (sic .n. foraminosum vas illud, à sucta aquæ nominant) in tempore perpluit.

V. Hierographia gemina.

Priori parte Irides tergeminas : Posteriori Solem unum vides plena facie, an face dicam? Hunc corona insignem ex spicis tritici, illas manantes largo imbre, Quæ cum vides; legis hic serenitatem promitti, parte enim cœli ierena apparent, tenebricosâ autem procœllæ ruunt: istic præsentiam eius, qui nusquam nunquam abest. Iridem definiat Aristoteles. Nos scimus esse momentum fœderis: quo infinitam Majestatem, infinita Bonitas conciliavit nobis, non audeo dicere, obligavit. Quin etiam Romani Iridem (ut Bekamus observat, & existant numismata Traiani, atq; aliorum) florem cognominem & concolorum Itidi consecrarunt Spei. Ut hinc liquidò constet, sperandam esse doctrinæ serenitatem, etiam si diversitas opinionum, omnia ferre videatur,

Quid verò de præsentia Solis, qui nusquam abest? Nam licet conspectū fugiat, semper aliiquid operatur: & ipsius terræ viscera, variè afficit. Quod de præsentia Hyperionis, ventosi homines etiam dubitent: quem patrem Solis, Poëtæ Mystica disciplina tradunt. Coronam Sol meruit in pugna adversus Gigantes. Ex tritico obtulit jam olim pietas, Mysterii rudis, quod Melchisedechus instituit: & Deo debuit,

VI. Hiero-

VI. Hiero-

V I. Hierographia gemina.

3. **P**rimò Sede: En tibi suspensa aëre Aquila: nulla ,n. alia volucrum, quam generis confortes, contrà tuetur Solē, quæ calore delinita, implumes plumas spargit, & exuit vetustatem. Ludit ad hoc, quodam loco Psalmographus. Et nos ad imitationem Aquilæ, excutere vitia oportet: quando ad Deum, ut illa ad Solem, accedimus, quod de alto intonat Symbolum.

2. Sive adversa sede, Cornu: cuius usus à Marte, ad Dianam & venerationem, præludium belli transiit. Quid Hieroglypton velit: Symbolon notat. Terrorem quippe criminis sonat. Et quis terror, vel acerbior? vel sonantior est conscientia scelerum? Itaq; si volumus æmulari Aquilam, quando ad Synaxin', ut illa, ad Solem accedimus; inhorrescamus scelerum memoria & Numinis præsentia, necesse est,

VII. Hierographia gemina.

Fuerit proxima contritionis; hæc est consolationis. Nam una sitientibus potum ostendit: altera facies esurientibus panem in manum dat. Quem verò, Deus bone, potum! quem cibum!

1. Ex rupe Moses elicit scaturiginem. Illa autem rupes, illa Petra erat Christus, ut Paulus interpretatur: & sitim animæ nostræ, solus sanguis Christi explet.

2. Mittamus lignum, in panem eius, inquit Jeremias jam animò anticipans conjurationem impiæ gentis. Et corpus suum, quod ligno suffixerunt, Christus panem appellat.

VIII. Hierographia gemina.

Consolationem excipit Moderatio quædam.

I. Nam prior intuitus, exhibet iracundiæ flagellum, quod observatum alicubi de cœlo; Attilas & Tamerlanes in terris prærogativa sævitiae, pro nomine & honore usurparunt. Nec profecto sunt, nisi à Deo vindices peccatorum.

2. Secundus jugum quidem promit; sed id quæm suave Christus alicubi, imò sua cuiq; mens testatur: & Symbolum Amoris, nodus Amoris disolvit. Nam si volenti nihil difficile; amanti omnia sunt facilia.

SYMBO-

SYMBOLA S. CRVCIS.

INSPICE ET FAC SECUNDVM
EXEMPLAR QVOD TIBI IN MONTE
MONSTRATVM EST.

